

1. Scéna:

Záběry na okolí domu pana Matouška, dřevěné atrakce pro děti...

VO: Tímto místem v Prokopském údolí denně prochází stovky lidí. Málokdo ale ví, kdo za tím vším stojí.

2. Scéna:

Záběr poprvé ukazuje pana Matouška, postupně pokrýváno fotografiemi z dětství. Vyrůstal jsem na mnoha místech republiky, protože otec byl důstojník armády. Často jsme se stěhovali, protože tenkrát důstojník armády nesměl nikde bydlet déle než 3 roky, nebo 4, aby nenavázal styky se sousedama, aby nemohl vyzvonit nějaký státní tajemství.

3. Scéna:

Fotografie rodiny J. Matouška

VO: Možná právě proto se Josef Matoušek už v raném dětství uchýlil ke zvířatům.

4. Scéna: Záběr na pana Matouška, pokrýváno fotografiemi zvířat.

Z toho raného dětství si pamatuju kocoury, nějaký holuby a jako, celkem běžný, ale hodně jsem měl psy, hodně jsem měl psů. Měl jsem víc irských vlkodavů, ale ten první irskej vlkodav, to byla Fíni del Munte, myslím si, že to byl druhej nebo třetí pes tady v republice. Byla poměrně velká, byla klidná. To si vzpomínám, to nebylo míněný jako povel, já jsem se tedy orientoval na výcvik, spíš, ale tohle je spíš takový žertovný, když jsme chodili s kamarádem na procházku, jemu se ten pes taky líbil, taky měl rád psy, tak jsme spolu chodili na procházky, poměrně dlouhý, a když jsme šli přes vesnici, než jsme došli do lesa, tak jsem vždycky když Find'ulka, to byl ten pes, zaběhla za roh, tak jsem říkal "Fíne, přines komunistu." Ale nikdy žádnýho nepřinesla.

5. Scéna:

Fotografie p. Matouška

VO: Bývalý režim mírně řečeno neměl rád, proto se ještě koncem 80. let pokusil o něco, co bylo téměř nemyslitelné - založit demokratickou stranu, kterou nazvali Demokratická iniciativa.

6. Scéna: Pan Matoušek mluví o Demokratické iniciativě.

Tak jsme to založili, tu stranu, ale k vyhlášení té strany došlo až krátce před listopadem '89, takže potom nastaly poměrně velké zmatky v StB a ve společnosti vůbec, takže nás už nestačili pozavírat. A dále jsme pak fungovali pod názvem Liberálně demokratická strana. Cíle té strany bylo ucházet se o přízeň voličů v demokratických volbách a neštkat za plotem jako charta, protože charta byla pro všechny, a my jsme chtěli být pro straníky, a chtěli jsme se ucházet o politickou moc v řádných volbách jako řádná politická strana, a ne jako občanské

sdružení.

7. Scéna:

Záběr na p. Matouška s Dokumentem smíření.

VO: To mu ale nestačilo. Stále měl pocit, že je potřeba napravit jisté křivdy.

8. Scéna:

P. Matoušek čte Dokument smíření.

Takže smíření '95. Mezi Čechy a sudetskými Němci. Společné prohlášení 105 českých a sudetoněmeckých intelektuálů, novinářů, studentů a dalších veřejně činných občanů. V Praze a Bonu v březnu 1995. Před půlstoletím nařídila československá vláda vyhnání více než 3 milionů Němců z českých zemí a že Slovenska. Stalo se tak za souhlasu většiny českého obyvatelstva a se schválením vítězných mocností.

Navrhujeme proto neprodleně zahájit jednání mezi českou vládou a politickou

reprezentací sudetských Němců. Obsahem těchto jednání by měly být všechny otázky, které alespoň jedna ze stran považuje za otevřené. Za nezbytnou považujeme zejména formulaci společenského stanoviska problematickým rozhodnutím minulosti, jež bude opřeno o všeobecně uznávané normy lidských a občanských práv.

9. Scéna

Fotografie Prokopského údolí

VO: Krom politické činnosti se také zabývá ochranou přírody, a to už řadu let.

10. Scéna

P. Matoušek mluví o Prokopském údolí.

Pokrýváno fotografiemi z Prokopského údolí.

Když jsem pracoval u dráhy, tak jsem dostal služební byt na Sídlišti Barrandov. Začal jsem se zajímat o svoje okolí, našel jsem Prokopské údolí, a zjistil jsem, že to

Prokopský údolí je víceméně opuštěné. Bylo vyhlášeno nějakým způsobem za chráněný území, ale jenom geologické památky, nebo že strany geologie, a původně mělo být zavezeno skládkou komunálního odpadu, a sloužit jako smetiště. Skládka by se zavezla, na to by se navezla ornice a na tý ornici by se mohlo rozšířit další sídliště, které by spojovalo Prahu 5 - Sídliště Barrandov a Prahu 13 - Stodůlky. Takže to měla být oblast, která měla být původně celá zastavěná. Je to území naprosto jedinečný, a máme tady dokonce na území Hlavního města Prahy několik hektarů území, které se dá nazvat původní přírodní prostředí, to je technickej název, a to znamená, že takto nějak by to území, nebo ta příroda mohla vypadat, i kdyby na této planetě neexistoval člověk. Nevíme to, protože ten člověk tady existuje, ale je, jak bych to řekl, realistický předpoklad, že to území by v této podobě vypadalo tak jak vypadá i

dnes, a je to jediné území na celém světě, kde to původní přírodní prostředí je přímo na území hlavního města.

11. Scéna

VO: Co byste chtěl vzkázat lidem, jako jsme třeba my, těm mladším generacím?

P. Matoušek: Takže, učte se, učte se, učte se. Přečtěte si knížku od Geralda Hüthera, Návod k používání lidského mozku, ta kniha vám skutečně pomůže převzít svůj život do vlastních rukou.

Titulky

